

Josep Roig, candidat a cap de Govern de Progressistes-SDP

“M’imagino una escola potent del Cirque que atregui alumnes al país”

A Josep Roig, que té 46 anys, li agrada remarcar que és progressista. Filòleg de formació, sempre ha treballat en el món educatiu com a docent o especialista en currículum. Després d'un inici sindical al SEP, el 2007, decideix fer el pas perquè “les coses es canvien des de la política”. Aquesta cursa electoral és per a ell un repte que afronta amb esportivitat. El seu referent polític és Jaume Bartumeu, “sens dubte”.

JONATHAN GIL

P. G.
ANDORRA LA VELLA

Per què decideix posar-se a primeríssima fila?

Mai he defugit dels reptes personals, professionals ni polítics que la vida m'ha plantejat. Decideixo encapçalar la llista nacional de Progressistes, en primer lloc per la confiança que fan les companyes i els companys a la meua persona, el desembre a l'assemblea nacional. També per la responsabilitat que m'encomanen de liderar un equip de persones que treballa amb compromís per assolir una Andorra social, progressista i positivament europea.

Josep Roig, significa una renovació de cares del partit?

Sens dubte, al capdavant sí. Les persones que naturalment haurien de presentar-se eren Víctor Naudi i Jaume Bartumeu. Però aquesta voluntat progressista de renovació fa arribar aquesta proposta. Tant Naudi com Bartumeu van renunciar no assumir aquest lideratge de les llistes. La qual cosa no vol dir que no assumeixin aquest lideratge dins del partit. De fet, Jaume Bartumeu en continua sent el president. Aquesta puntualització és molt important.

Parlem ara de resultats. No descobreixo res quan dic que tot apunta que el pròxim Govern serà fruit de pactes.

Estic d'acord, els Progressistes ens presentem a aquestes eleccions, entre altres coses, amb la voluntat d'evitar majories absolutes i d'incidir en el futur del país i fer-ho des de dintre de les institucions. L'arc parlamentari serà previsiblement fracturat. Penso que això és bo per al futur del país.

Quin candidat veu més com a rival?

M'agradaria defugir d'aquests vocables amb connotació bèl·lica. Jo hi veig persones amb projectes polítics. Més que de rivals parlo d'altres opcions.

Parlem en termes esportius, quina altra opció veu més competitiva?

No volem cavar trinxeres, volem establir ponts de diàleg.

Proposen canvis al sistema electoral. Fa de mal dir, però sempre es plantegen aquests canvis des de la part dels perdedors.

No hi estic gaire d'acord. Nosaltres fa 10 anys, algunes propostes de canvi ja les portàvem, i aleshores érem una força que governava al país. Una altra cosa és que es poguessin tirar endavant aquests canvis, però un bloqueig sense sentit de les forces que hi havia amb Eusebi Nomen i Coalició Reformista, amb Joan Gabriel, advocaven per introduir pocs canvis. Ara observo una mica estupefacte com algunes d'aquestes forces conservadores intenten ocupar espectres ideològics als quals en el passat havien renunciat o dels quals havien renegat.

Proposem ampliar el parc del lloguer amb la gestió pública com fan a Àustria

Plantegem un sistema d'avaluació de la reforma educativa

Ara parlarem de l'oposició. Primer, expliqui què farà SDP a les llistes parroquials?

A priori tenim les mateixes opcions que pot tenir qualsevol altra formació. Aquest és el tarannà amb el qual hem d'afrontar les eleccions, tant a la llista nacional com a les territorials. Penso que farem un bon paper a les llistes territorials.

Està d'acord amb certes coalicions que s'han creat a les llistes territorials?

A la vida, un ha de ser sobretot coherent. I molt sovint, la fi no justifica els mitjans. A Josep Roig li seria molt complicat disposar de la formació per entrar a una aliança preelectoral amb una altra força contra la qual el 2007 vaig lluitar, perquè el Partit Liberal volia eliminar l'avorals la mútua dels funcionaris amb unes premisses que amb el temps s'han demostrat que no eren certes.

Que no en tenen prou amb la 'P' de 'progrés', que tornen a remarcar ara l'etiqueta de Progressistes?

L'evolució que ha experimentat la marca és una evolució que va cap a la diferenciació. No hi hem renunciat mai, com a progressistes, als nostres plantejaments socials, democràtics i lògicament progressistes. Això afavoreix que la gent ens reco-

ngui molt bé i ajuda que ens diferencii d'altres forces.

La resta no són progressistes?

Jo penso que no. Aquest és el nostre tret diferenciat.

Encara no entrem al programa electoral. Parlem del després, d'aliances postelectorals. Per coherència, quin partit descarta?

Cap ni un. La situació que viu actualment el país no està perquè menystinguem ningú.

Però ara mateix ha dit que no entenia certes coalicions?

He dit que aquestes aliances preelectorals s'han de construir sobre la coherència ideològica. Ningú entendrà que algú pugui estar disposat a garantir els drets laborals dels treballadors i alhora estiguin dient-te que no estan a favor de certs drets, perquè així ho han expressat al Consell General. Cosa ben diferent són els pactes postelectorals, hi ha certs pactes que s'haurien de construir al voltant d'una cosa tan important com l'acord amb la Unió Europea. Per tant, dir que amb aquests pactaré o no, no és el que necessita el país.

Dos noms de la llista.

La nostra formació sap combinar molt bé la gent jove amb gent amb experiència política molt ferma, i això forma part de la voluntat de presentar unes llistes paritàries sense que aquesta hagi estat una condició *sine qua non*. La Sandra Cano és una persona important, amb una sensibilitat molt especial pels temes socials, alguns dels quals coneix molt bé. També és una empresària que coneix el sector de l'habitatge. I Jaume Bartumeu, la persona que tanca la llista, el polític més ben preparat i que coneix millor els dossiers clau del nostre país, que té una visió d'Estat, com hauria de ser l'Andorra del futur.

Canviem de tema: l'habitatge és una de les preocupacions de la societat. La limitació o prohibició d'un augment del preu del lloguer, és una de les seves mesures clau.

Prefereixo parlar de termes com *regular*, més que *prohibir*. Com a mínim s'han d'adoptar tres mesures concretes per afavorir la garantia de l'accés a l'habitatge en condicions dignes. La primera, establir un índex de referència del preu de lloguer elaborat i actualitzat anualment per la Comissió nacional de l'habitatge. Conjuntament a aquesta mesura, nosaltres pensem que s'ha d'establir un topall en el preu a les renovacions dels contractes d'arrendament que no estableixi una renda que superi el 15% de l'anterior.

Segona mesura.

Cal establir un sistema de prestacions i d'ajuts públics al lloguer que garanteixi l'accés a l'habitatge. I la tercera de les mesures més que destaquem, importantíssima, és l'ampliació del parc de lloguer de gestió pública a través d'un pla nacional per a la construcció d'habitatge social durable, de baix consum energètic, i l'adquisició d'immobles que es destinin a aquesta finalitat. Àustria porta des de l'any 1917 amb polítiques d'habitatge de gestió pública. Aquí estem fent molt tard. L'única iniciativa és la del Jovial, i no tenim dades, però m'atreiria a dir que està infinitament per sota del que hauria de ser.

I d'una preocupació social a una altra. En matèria laboral, es va parlar d'incrementar el salari mínim. Quines propostes té SDP que els diferència d'altres?

Quant a drets laborals, cal com a mínim ampliar el termini de preavis d'acomiadament als 90 dies, ampliar el termini d'acomiadament col·lectiu a sis mesos, tornant a l'anterior Codi de relacions laborals. Cal incrementar el preu de les hores extra fins a un 75% més respecte de l'hora normal, tornar-ho a la situació anterior.

És a dir, vostès proposen tornar a l'anterior Codi de relacions laborals.

Com a mínim era més favorable que la que es proposa ara mateix. Cal garantir la igualtat salarial de gènere, especialment en els sectors on no està garantit, i s'ha de fer legislant-ho, a través d'una llei d'igualtat.

JONATHAN GIL

“Proposem la manera de mantenir les especificitats”

Proposen crear, amb l'acord d'associació, una regió especial pirinenca. Quina és la diferència amb la proposta que tothom proclama de preservar les especificitats que té Andorra?

Nosaltres sempre hem defensat que es respectin les especificitats, i al final el que proposem és la manera de fer-ho, amb una àrea pirinenca per reforçar les relacions que Andorra té amb els països veïns.

De l'acord d'associació es retirar alguna cosa del que ja s'ha tancat?

Difícilment. El que demana el parlamentari espanyol López Aguilar al seu informe és una qüestió en què el Govern sortint no ha estat diligent. López Aguilar reclama molta més transparència i que es tingui totes les parts

degudament informades. Perquè es podria arribar al final de la negociació, que l'acord es tanqués, i que si no hi ha un traspàs de la informació, que la població s'hi acabés mostrant en contra.

Com? En un referèndum?

Des de Progressistes promouem un ampli debat amb relació als temes de l'acord d'associació, de manera que hi puguin intervenir no solament les forces polítiques, sinó totes les forces socials i econòmiques. Aquest debat ha de servir per perfilar el posicionament d'Andorra pel que fa a l'acord i evitar el risc que pugui ser refusat per la ciutadania en el corresponent referèndum que es faci un cop finalitzades les negociacions.

Altres mesures.

S'han d'establir mesures de conciliació laboral i familiar. Flexibilitzar els horaris a través de reglaments que regulin aquesta flexibilització. Amb caràcter obligatori. També regular excedències i permisos, i el treball com a fórmula laboral en aquells sectors en què es pugui. Moltes d'aquestes mesures al final suposen un estalvi real.

Digui'm una proposta econòmica bomba.

La hi diré. Hem de canviar certs models que s'han implementat darrerament. Jo m'imagino el meu país vinculat i associat a grans marques. En aquest cas, al Cirque du Soleil. Però jo m'imagino que aquestes grans marques estan implantades amb els seus despatxos centrals, almenys d'àmbit europeu, aquí a Andorra. Amb projectes formatius al darrere. M'imagino una escola potent del Cirque que atragui alumnes al Principat. M'imagino el país com a centre neuràlgic per conceptualitzar els espectacles que després

s'estrenaran a tot el món. I que algun d'aquests tastets o avenços dels espectacles es facin a Andorra.

Per això fa falta...

...Una visió estratègica, cosa que el Govern sortint no ha tingut. El model impulsat per Camp és que durant 30 dies tinguem espectacles efímers que comencen i s'acaben el mateix dia de l'espectacle i dels quals la rendibilitat que en treus és molt breu, i encara està per veure que la rendibilitat de la qual ens ha intentat convèncer el ministre Camps sigui la que és. És clar, el model que jo proposo dona rendibilitat els 365 dies de l'any. Això és important. I això ja ho conec amb el projecte d'Andorra Lírica a Sant Julià.

Què en farem, de la CASS?

És evident que l'hem de fer sostenible. Ens fem ressò d'una proposta de l'Acoda, destinar en forma d'inversió part dels recursos de la CASS a l'adquisició d'habitatge de gestió pública, i penso que aquest ti-

pus d'inversions han de donar una rendibilitat a la CASS, a més de tenir una funció social, que és la que s'espera de la Seguretat Social. No es planteja cap increment de cotitzacions.

En l'avortament, quin vot tindrà SDP si entra al debat parlamentari?

En la perspectiva d'avançar en la defensa dels drets de les dones, també cal avançar en la defensa dels drets sexuals i reproductius de les dones. I això suposa, com ja portàvem en el programa del 2015, plantejar una voluntat específica de despenalitzar l'avortament en els tres supòsits. Nosaltres diem sí a despenalitzar l'avortament i sí a mantenir l'estructura d'Estat. Són les persones les que fan les institucions, i no al revés.

Vostè ve del món de l'educació. Què aportarà SDP en aquest àmbit? I en cultura?

Et plantejaré dues propostes d'educació i una de cultura. El pla de reforma del sistema educatiu andorrà ha tardat vuit

anys, hi ha hagut diversos canvis, sobretot de metodologia pedagògica. Però no tenim avaluació, ningú ens ha dit si funciona millor. Que aprenen diferent ho sabem. Però, aprenen més? El que plantejem és un sistema d'avaluació d'aquesta reforma perquè els aspectes que funcionen es refermin i els que no, els posem solucions. A nivell de les escoles congregacionals, cal entrar en un règim de concertació, perquè al final es financen amb els pressupostos de l'Estat i l'Administració ha d'entrar en un concert educatiu per tractar tots els temes laborals dels treballadors. En l'àmbit de cultura, s'ha de donar suport a tota la indústria artística i creativa del país. Abans parlava de diversificació econòmica, i en aquest àmbit hi ha oportunitats.

Amb quina frase li agradaria que titulés l'entrevista?

Et dic la idea: tenim un projecte de país amb un altíssim compromís social, inequívocament progressista i positivament europeu.

PROGRAMA ELECTORAL

Salari mínim

Proposem establir-lo el 2020 en un 70% del salari mitjà.

Pensions

Situar la pensió mínima de jubilació al nivell del salari mínim per a les persones que hagin cotitzat 10 anys a la CASS.

Funció Pública

Derogar la llei. Cal recuperar l'esperit de la Taula de treball del 2010.

Administració

Crear una administració proactiva, transparent, "per evitar que pugui entrar en una espiral de corrupció".

Reforma sanitària

Crear un pla nacional per a la sostenibilitat de la salut. Vetllar pel desplegament de la història clínica compartida i arribar fins al final en els procediments judicials del sistema de triatge d'urgències i del probable tràfic d'influències del transport sanitari.